

sige en Udgift paa ca. 1 Kr. pr. Individ. Den har medført, at den danske Befolkning under hele Krigsperioden har faaet den største Sukkerrationering, der overhovedet har kunnet gives i noget Land, dobbelt saa stor som i vore Nabolande, til Tider betydelig større, til en Pris, der er halvt saa høj, ja, undertiden endnu langt mindre end den, andre Lande har givet. For denne minimale Udgift af 1 Kr. pr. Individ i hele Krigsperioden er det altsaa lykkedes at give den danske Befolkning Sukker billigere end nogetsteds i Verden og mere end nogetsteds i Verden. Jeg tror, det vil falde meget vanskeligt at rette nogen alvorlig og begrundet Kritik imod hele denne Ordning.

De Udtalelser, jeg her fremsætter om, at den danske Befolkning har faaet mere Sukker, end der er givet noget andet Sted, skal imidlertid ikke indeholde nogen Modsigelse af, hvad det ærede Medlem fra Bjerre sagde, at den danske Befolkning kunde ønske endnu mere Sukker. Der er ingen Tvivl om, at den danske Befolknings Sukkerforbrug har maattet rationeres ned under Krigen, men i mindre Grad end noget andetsteds, og at vi er et i høj Grad sukkerforbrugende Land, og man har regnet det som et Vidnesbyrd om Kulturfremskridt, at man er i saa høj Grad sukkerforbrugende. Det er derfor meget ønskeligt, at man i Aar kan gaa til at yde det her foreslaaede Kvantum mere end det foregaaende Aar, men jeg betvivler meget, at det vil være muligt at tilvejebringe — jeg har i hvert Fald ingen som helst Vished derfor — mere end det, der her er Tale om. I hvor høj Grad alle Familier vil benytte sig af den Adgang, der ved denne Ordning aabnes, vil først Tiden vise; det er muligt, der er Familier, som ikke har Brug for Sukkeret, og som derfor ikke benytter denne Adgang. Der vilde da paa denne Maade blive et Kvantum Sukker til Raadighed, hvorover man kunde disponere. Naar jeg siger, at jeg ingen Vished har for det, ligger det blandt andet i, at, som bekendt, de Sukkerpriser, hvori Sukkeret staar ude i Verden, nu er saa betydelige, at den Pris, der skal betaales for dette, er ganske ringe i Forhold dertil. Dernæst er jeg heller ikke fuldt ud sikker paa, om det er en saa overordentlig stor Del af Befolkningen, talmæssig set, som vil have denne særlige Trang til Tilfredsstillelse af sit egentlige Sylteforbrug. Der er visse Klasser af Befolkningen, som utvivlsomt har den i høj Grad, og for hvem det vil være

meget ønskeligt at faa baade dette og mere. Men der er sikkert andre, for hvem Husholdningsforbruget er blevet tilfredsstillende dækket i den forløbne Tid, og som derfor kan se paa de bugnende Sukkervarebutikker uden den noget vildfarende nationaløkonomiske Opfattelse, som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) saa paa dem med. Thi det ærede Medlem troede, naar han saa ind i Sukkervarebutikkerne — i alt Fald skildrede han Tilskuernes Følelser saaledes —, at hvis man havde ladet være at give dette Sukker til Industrien, vilde der have været en Overflødighed til den øvrige Befolkning. Men det er kun en mindre Del i Forhold til, hvad Husholdningerne faar, der gaar til den samlede Industri, og atter kun en Del deraf, der gaar til Sukkervarefabrikkerne. I et enkelt Vindue kan det se kolossalt ud, men fordelt ud paa Befolkningen vil det blive nogle Gram pr. Individ og ikke mere.

Med Hensyn til Udsigterne for Sukkerpriserne i det kommende Aar tror jeg, at selv de sagkyndigste vil udtale sig med Forsigtighed, og jeg for mit Vedkommende kan jo kun referere, hvad de sagkyndigste med Forsigtighed siger. De er tilbøjelige til at tro, at der snarere vil blive endnu nogen Stigning i Sukkerprisen; men da Fragtspørgsmaalet maaske paa et eller andet Tidspunkt vender, og ingen ved, naar dette indtræffer, eller hvor stor Vendingen da vil blive, maa selvfølgelig ethvert Prisspørgsmaal, der ligger noget fremme i Tiden, behandles med Forsigtighed. Dernæst kommer det ogsaa an paa, hvordan Verdenshøsten bliver. Og selv naar det drejer sig om den Høst, vi har udenfor vor egen Dør, kan der jo fremsættes ret afvigende Anskuelser, saadan som det ogsaa er sket. Det ærede Medlem fra Maribo (P. Pedersen) anførte, at der var en Sandsynlighed for ringere Høst paa Grund af de Forhold, hvorunder Roerne blev saaet, og ogsaa paa Grund af visse Forhold under Roernes Vækst. Paa den anden Side er der blevet tilsaaet større Arealer end det foregaaende Aar, og Spørgsmaalet er nu, hvor meget det ene vil lægge til og det andet trække fra. Jeg kan kun sige, at de sagkyndigste, der har et samlet Overblik over det hele, dog er tilbøjelige til at tro, at vi faar en noget større Sukkerproduktion end det foregaaende Aar, tilsammenlagt. Men hvad enten nu den ene eller den anden Forudsigelse slaar til, maa jeg berigtige den Opfattelse, som det ærede Medlem fra Rønne (Hauge)